

De ce un An al Credinței?

De ce un An al Credinței?
Întrebarea nu este retorică și merită un răspuns, mai ales mulțumită așteptărilor pe care le-a suscitată în Biserica Catolică acest eveniment cu totul deosebit.

10.10.2012

De ce un An al Credinței? Întrebarea nu este retorică și merită un răspuns, mai ales mulțumită așteptărilor pe care le-a suscitată în Biserica Catolică acest eveniment cu totul deosebit.

Benedict al XVI-lea a dat un prim motiv când a anunțat convocarea: „Misiunea Bisericii, ca aceea a lui Cristos, este în mod esențial să vorbească despre Dumnezeu, să facă memoria suveranității sale, să le amintească tuturor, în special creștinilor care și-au pierdut propria identitate, de dreptul lui Dumnezeu asupra a ceea ce îi aparține, adică viața noastră. Tocmai pentru a da în mod continuu un impuls misiunii întregii Biserici de a-i conduce pe oameni afară din deșertul în care adesea se află spre locul vieții, spre prietenia cu Cristos care ne dăruiește viața pe deplin”.

Acesta este scopul principal. Să nu uităm de faptul care caracterizează viața noastră: a crede. A ieși din deșertul care implică mutismul de a nu avea nimic de spus, pentru a restitui bucuria credinței și pentru a o transmite reînnoită.

Așadar, acest An se adresează în primul rând Bisericii întregi, pentru ca, în fața crizei dramatice a credinței care atinge mulți creștini, să mai ofere cu un elan reînnoit adevăratul chip al lui Cristos care ne cheamă să-L urmărim.

Este un An pentru toți, ca să simțim în calea perenă a credinței nevoia de a întări pasul, care uneori este încet și obosit, și ca să dăm o mărturie mai pătrunzătoare. Nu pot să se simtă excluși cei care conștientizează propria slăbiciune, care des se arată prin indiferență și agnosticism, pentru a găsi din nou sensul pierdut și pentru a înțelege valoarea de a aparține unei comunități, adevăratul antidot împotriva sterilități individualismului de astăzi.

Oricum, în „Porta fidei” Benedict al XVI-lea a scris că aceasta „poartă a credinței este mereu deschisă”. Ceea ce înseamnă că nimeni nu se poate

simți exclus de a fi provocat în mod pozitiv referitor la sensul vieții și la marile chestiuni care lovesc mai ales în zilele de astăzi prin persistența crizei complexe care mărește numărul de întrebări și eclipsează speranța. A se pune întrebarea despre credință nu înseamnă a ne îndepărta de lume; mai ales, conștientizăm responsabilitatea pe care o avem în această împrejurare istorică.

Un An în care rugăciunea și reflectarea pot fi puse în corelație mai ușor cu înțelegerea credinței pe care toți trebuie s-o simțim urgentă și necesară. De fapt, nu se poate întâmpla ca oamenii credincioși să exceleze în domenii științifice diferite, ca să fie mai bine pregătiți pentru angajarea profesională, și apoi să aibă o slabă și insuficientă cunoaștere referitoare la conținutul credinței. Un dezechilibru inadmisibil care nu lasă să se

dezvolte identitatea personală și care împiedică să se dea rațiune unei alegeri înfăptuite.

Rino Fisichella.

Publicat pe L'Osservatore Romano

Vezi video „Ce este Anul Credinței”

.....

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/de-
ce-un-an-al-credintei/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/de-ce-un-an-al-credintei/) (09.08.2025)